

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 24. Sine conformatione cum Christo falus æterna non obtinetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

November.

198 *Considerationes Christianæ.*
ut eum adores , eum ames , ejusque Pā
trem , quantum is meretur , honores per
hoc cor divinum , quod per S. Com-
munionem certō modo tuum est. De-
nique nunquam negliges ei immolare ali-
quam creaturam , quæ cor tuum inter-
te , & ipsum dividit , vel aliquam immo-
deratam animi affectionem , vel peccatum
aliquid , cuj magis addicτus es.

*Fac tibi legem , nunquam negligendi saltem
nius horæ quadrantem impendere gratiarum
actioni in exercitio omnium istorum actuum.*

Particula boni doni non te præte-
reat. *Ecol. 14. v. 14.*

Quid retribuam tibi pro te ipso ? Bern

D I E S XXIV.

Sine Conformatiōne Cum
Christo salus æterna non
obtinetur.

I.

Rom. 8.
v. 29. 30.
SAlutem æternam non consequemur , si
prædestinati non simus , prædestinati
vero non erimus , nisi Christo similes si-
mus. Hic est fidei articulus à D. Paulo
definitus. *Quos præscivit , inquit ,* *præ-*

prædestinavit, conformes fieri imaginis filij sui. November⁹
 Itaque salutem æternam obtainere æquè
 parum possumus, nisi Christo similes si-
 mus, quād illam consequi valemus, si
 fides in Christum nos deficiat; utrumque
 ex æquo necessarium est. Ejus rationem *Ut sit ipse*
affert gentium Doctor, cùm IESUM Chri- *primo-geni-*
stum appellat Primo-genitum prædestina- *tus in multis*
torum. Non igitur prædestinati eri- *fratribus.*
mus, si ipsius membra non sumus, si hanc
proprietatem similitudinis, & conforma-
tionis cum i, so non habemus. Ipse est,
juxta mentem ejusdem Apostoli, caput
omnium prædestinatorum; non igitur ē *Ipsum dedit*
prædestinatorum erimus numero, si ejus *cagut super*
membra non sumus, si cum ipso uniti non *omnem Ec-*
sumus, si non eodem, quo ipse, spiritu *cl siam.*
animamur, si non eadem vitâ, qua ipse, *Ephes 2.23.*
vivimus: Vivisne Spiritu Christi, tu, qui
Spiritu mundi plenus es? si Spiritu Chri-
sti non vivis, an non unus es ē Reprobo-
borum grege?

II. Prædestinatio peculiaris effectus est,
 divinæ bonitatis; singularis amoris, quo
 certos homines dignatur: quique eum
 urget, ut hos ab alijs distinguat. Deus
 bonitatem hanc, & amorem peculiarem
 non exercet, nisi erga eos, qui Filio ipsius
 similes sunt. Is in Sanctissima Trinitate

N 4

Fi-

November, Filium suum amat amore necessario, & infinito, cùm sit ipsius imago, ejusdem cum ipso substantiæ, ipsique perfectè similis; neque creaturas extra ipsum amat, quàm ob similitudinem, quam cum illo habent. Si magnam cum eo similitudinem habent, tum magnopere illas amat; si modicam; modicè illas amat; si nullam penitus habent; imò è contrario ipsi sunt oppositæ, illas contemnit, odit, & reprobat; eoque tandem tendunt omnia, quæ Pater æternus agit, sive ordinem naturæ, sive gratiæ, & gloriæ spectemus, ut hanc in nobis similitudinem exprimat: si enim mundum creat, si Filium suum in terram mittit, si spiritum sanctum nobis donat, si gratijs suis nos prævenit, si beneficijs suis nos cumular, si nobis promissa facit, si nobis minatur, si nos remuneratur, si nos punit, semper id ad Christum Filium suum refert; ut nempe imaginem ipsius in nobis effingat. Felices nos, si obstaculum ei non ponamus; si verò id ponimus, an non saluti nostræ ponimus?

III. Pater æternus in nova lege ter
Iammodò locutus est; ad ripam Jordanis,
in monte Thabor, & Ierosolymis; idque
semper eum in finem, ut Filij sui amo-
rem, & imitationem nobis commenda-
ret:

Matth. 17.

30

ret: hic est Filius meus dilectus, in quo mihi November.
 bene complacuj. Hic igitur vobis audiendus, & imitandus est. Filius à Patre suo nihil tantopere petit, quam ut, quemadmodum ipse Patri suo similis est; sic ejus electi similes sint ipsi. Hec est tota gloria, quam desiderat; & Pater ipsius eam ei permittit; Et clarificavi, & iterum clarificabo. Nos adeò sumus anxii, & in quieti super Prædestinatione nostra: sumne Prædestinatus? sumne Reprobatus? quanta causa humilitatis, & timoris! quanta felicitas inter tam multas trepidandi causas, argumentū solidum invenire, sibi pollicendi, se certa quædam Prædestinationis habere indicia? horum complura afferuntur, quæ quidem omnia nec necessaria, nec certissima sunt. At similitudo cum Christo signum est ejusdem, & necessarium, & certissimum. Prædestinatorum ē numero non ero, nisi Christo similis sum. Hoc necessarium est, & fidei articulus; si Christo similis sum, certò prædestinatus sum, hoc certissimum, & æquè fidei articulus est. Nimiùm felix sum, mi Deus, si confidentia mea fundamentō tam solidō nitatur: tum enim nihil me concutere poterit.

N 5

No-

Ego in eis,
tu in me.
Io. 17.

Io. 12. 28.

November.

Noli anxius esse de iis, que ad Prædestina-
tionem spectant; sed nitere interea eam tibi cer-
tam reddere laborando, ut Christo similis eva-
das.

Quos præscivit, & prædestinavit con-
formes fieri imagini filij sui. Rom. 8. 29.

Si multum de nobis sentimus, digne-
mureum imitari, qui Filius Altissimi vo-
catur. Aug.

DIES XXV.

De Prærogativis Humilitatis.

I.

Humilitas gratiæ plenitudinem nobis
 accersit: Deus superbis resistit, humili-
 bus autem dat gratiam. Omnis vallis imple-
 biatur, & omnis collis humiliabitur. Optima
 præparatio ad dona Dei accipienda est
 esse humilem. Ad quem autem respiciam,
 inquit Spiritus sanctus, nisi ad pauperiu-
 lum, & contritum spiritu? Quinam sunt ii,
 quos Deus cum gudio respicit in cælo, &
 & in terra? sunt animæ humiles: qui in
 altis habitat, humilia respicit in cælo, & in terra.
 Sic Beatissima Virgo affirmat, se per hu-
 militatem oculos Dei ad se rapuisse, ejus-

que

*1. Petri. 5.**v. 5.**Euse. 3. 5.**2. ad Cor. 4.**Psal. 112.**2. 1. & 6.*